

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

MECLİS ARAŞTIRMA ÖNERGESİ

ÖZET:

Son iki yıldır ülkemizdeki Hristiyan din adamlarına ve bazı Gayrimüslimlere yönelik saldırıların tekerrür etmesi Türkiye'nin çıkarları ve ulusal değerlerimiz açısından son derece üzücü ve endişe verici bir durum yaratmaktadır. Bu saldırılar, halkımızın hoşgörüye ve insani değerlere dayanan kültürünü ve inançlarını yaraladığı gibi, Türkiye'nin dünyadaki imajını karartmakta ve hasım mihrakların eline ülkemize karşı yürüttükleri olumsuz propaganda kampanyası için etkili bir koz vermektedir.

Bu sorunun ülkemiz için yarattığı tehlike hakkında fikir sahibi olmak için İzmir'de Meryem Ana Kilisesi rahibi Adriano Françini'yi bıçaklayan Ramazan Bay'ın, saldırısının gerekçesi olarak söylediği dehşet verici sözlerin anımsanması yeterlidir. Ramazan Bay sorgulanmasında, "Rahip Santoro ve Hırant Dink cinayetlerini işleyen katillerin toplumda kahraman gibi gösterilmesi beni etkiledi. Ben de onlar gibi hareket edersem, kahraman ve ünlü olacağımı ve hayatımı kurtaracağımı düşündüm ve bu nedenle Rahibi bıçakladım..." demiştir.

Hristiyan din adamlarına ve Gayrimüslimlere karşı işlenen cinayetler ve saldırılar ülkemizde kamu vicdanını son derece rahatsız ettiği gibi, Türkiye'deki bazı Hristiyan mezheplerinin temsilcisi konumunda olan din adamlarının "Hristiyanlara yönelik cinayet ve eylemler nedeniyle cemaatlerinin çok kaygılandığını" belirtmelerine yol açmıştır. Bu endişe ve kaygılar özellikle Malatya katliamından sonra artmış ve ülkemize hasım mihrakların da çabasıyla, Türkiye'nin dünyadaki imajına ağır bir darbe vuracak ve ülkemize büyük zarar verecek boyutlara ulaşmıştır.

Bu bağlamda değerlendirilmesi gereken iki ciddi bir gelişmeyle karşılaşmış bulunuyoruz.

Bunlardan birincisi, Hollanda Protestan Kilisesi ile Dünya Kiliseler Birliği'nin Türkiye'yi Birleşmiş Milletlere şikâyet etmeleri ve bunun bir sonucu olarak Birleşmiş Milletler Din Özgürlükleri Raportörü'nün ülkemizi takibe almak lüzumunu hissetmesidir.

İkincisi ise, bu konunun Avrupa Birliği Parlamentosu'na getirilmek hususunda bir hazırlığa başlanmış olmasıdır. Nitekim, Uyum Komitesi Başkan Vekili Lütfi Elvan başkanlığında TBMM heyetinin Strazburg'da yaptığı temaslar sırasında AP parlamenterleri Hollandalı Bastian Belder Hollandalı din adamlarının Türkiye'deki

rahip cinayetlerinden büyük endişe duyduklarını ve bu konuda ayrıntılı bir rapor üzerinde çalıştıklarını ve bu raporu Avrupa kamuoyuyla en geniş şekilde paylaşmak istediklerini ifade etmiştir. Belder kendisinin de bu konuda derin kaygıları olduğunu belirtmiştir.

Bu hususları dikkate alarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin, ahlaki ve vicdani olduğu kadar, dış siyasetimizi de ilgilendiren yönleri olan bu sorunun üzerine kararlılık ve cesaretle gitmesinin ve karanlık olayların üstündeki perdenin kaldırarak ve saiklerinin teşhis edilerek bu suçların tekerrürünün önlenmesine yardımcı olmasının, Türkiye'nin herkesinin kimliğine, dinine ve mezhebine saygıyı öngören büyük tarih geleneği ve kültürü açısından bir vecibe olduğunu ve ülkemiz çıkarları açısından da kritik bir önem taşıdığı takdir edilecektir.

Bu görüş ve mülahazalarla Hristiyan din adamlarına ve bazı Gayrimüslimlere yönelik cinayet ve saldırıların neden ve saiklerinin araştırılması ve bunların tekerrürünün önlenmesi için ne gibi tedbirlerin alınması gerektiğinin tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98 inci, TBMM içtüzüğünün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını az ve teklif ederiz.

1. Şükrü Mustafa ELEKDAĞ-İstanbul
2. Onur ÖYMEN-Bursa
3. Ahmet KÜÇÜK-Çanakkale
4. Mehmet Ali ÖZPOLAT-İstanbul
5. Ahmet ERSİN-İzmir
6. Ali OKSAL-Mersin
7. Şevket KÖSE-Adıyaman
8. Hulusi GÜVEL-Adana
9. Mevlüt COŞKUNER-Isparta
10. Gürol ERGİN-Muğla
11. Hüseyin ÜNSAL-Amasya
12. Fevzi TOPUZ-Muğla
13. Halil ÜNLÜTEPE-Afyonkarahisar
14. Enis TÜTÜNCÜ-Tekirdağ
15. Fuat ÇAY-Hatay
16. Durdu ÖZBOLAT-Kahramanmaraş
17. Bayram Ali MERAL-İstanbul
18. Ferit Mevlüt ASLANOĞLU-Malatya
19. Faik ÖZTRAK-Tekirdağ
20. Mustafa ÖZYÜREK-İstanbul
21. Esfender KORKMAZ-İstanbul
22. Abdurrezzak ERTEN-İzmir
23. Malik Ecder ÖZDEMİR-Sivas
24. Hikmet ERENKAYA-Kocaeli
25. Birgen KELEŞ-İstanbul
26. Ramazan Kerim ÖZKAN-Burdur
27. Necla ARAT-İstanbul
28. Hüsnü ÇÖLLÜ-Antalya
29. Tayfur SÜNER-Antalya
30. Tekin BİNGÖL-Ankara

GEREKÇE

Hristiyan rahipleri ve Gayrimüslimleri hedef alan cinayetler ve saldırılar, halkımızın hoşgörüye ve insani değerlere dayanan kültürünü ve inançlarını yaraladığı gibi, Türkiye'nin dünyadaki imajını karartıyor ve hasım mihrakların eline ülkemize karşı yürüttükleri olumsuz propaganda kampanyası için etkili bir koz veriyor. Bunun yanında, Avrupa ülkelerinde yerleşik Türk işçi ve aileleri ile Türk soylu kişilere yönelik ırkçı eylemlere de malzeme ve gerekçe oluşturuyor.

Bu sorunun üzerine son derece cesur ve kararlı bir şekilde gidilerek önlenemediği takdirde, ülkemiz için yaratacağı tehdit hakkında bir fikir vermek için, kısa süre önce İzmir'de Meryem Ana Kilisesi rahibi Adriano Françini'yi bıçaklayan Ramazan Bay'ın, saldırısının gerekçesi olarak söylediği dehşet verici sözleri sizlere anımsatmak isterim. Ramazan Bay diyor ki, " Rahip Santoro ve Hırant Dink cinayetlerini işleyen katillerin toplumda kahraman gibi gösterilmesi beni etkiledi. Ben de onlar gibi hareket edersem, kahraman ve ünlü olacağımı ve hayatımı kurtaracağımı düşündüm ve bu nedenle Rahibi bıçakladım..."

Olaylar rastlantısal ve bireysel nitelik yansıtmıyor

Hernekadar, söz konusu saldırı ve cinayetler bugüne kadar resmi makamlar tarafından "münferit", "yerel" ve "bireysel" olaylar olarak değerlendirilmişse de, işlenen suçların görünenden daha derin boyutlarının olduğuna ve aralarında bir tür bağlantı bulunduğuna delalet eden vakia ve karineler giderek su yüzüne çıkıyor.

Olayların ortak noktaları üzerine eğilmeden önce, cinayet ve saldırı dizisine bir göz atalım. Hırant Dink cinayetinden iki hafta sonra Trabzon'da Santa Maria Kilisesi Rahibi Andrea Santoro Pazar ayini çıkışı göğsünden kurşunlanarak öldürüldü. Ondan altı ay sonra Samsun'da Katolik Mater Dolorosa Kilisesi Rahibi Pierre Brunisen bıçaklandı. Ardından, 2007 Nisan'ında Malatya katliamı vuku buldu. Beş genç, Hristiyanlık üzerinde kitaplar hazırlayan Zirve Yayınevi'ni basarak biri Alman vatandaşı üç din adamını bıçakla hunharca doğradılar. Bu olayı İzmir'de rahip Adriayano Françini'nin bıçaklı saldırıya uğraması izledi.

Bu suçların faillerinin ortak noktalarının başında, biri hariç, hepsinin yaşlarının 16 ila 21 arasında bulunması; hepsinin eğitimsiz ve yoksul olmaları; çoğunun vukuatının olması ve İlk bakışta kendi başlarına hareket ediyor gibi görünseler de, arkalarında bir "ağabey" in , bir "azmettiricinin" bulunması geliyor.

İkinci ortak nokta da, her olayda faillerin veya azmettiricilerin devlet içinde bağlantılarının bulunması, saldırılardan önce bu devlet görevlileri ile fail veya azmettiriciler arasında telefon görüşmeleri yapılması, soruşturmayı yapma sorumluluğu olan bazı görevlilerin kanıtların toplanmasında ciddi kuşkular

uyandıran ihmalleri olması ve davanın seyrini etkileyecek girişimlerde bulunmalarıdır.

Önemli bir ortak nokta da soruşturma sürecine ilişkindir. Aynen Hırant Dink ve Daniştay suikastlarında olduğu gibi, rahip Santoro'nun öldürülmesi ve Malatya katliamında da basına yaygın şekilde akseden usulsüzlük ve ihmaller nedeniyle, soruşturmanın güvenilirliği hakkında ciddi kuşkular doğmuştur. Görevlilerin, bir yere sırtlarını dayadıkları izlenimini yaratacak şekilde delilleri pervasızca yok etme girişimleri düşündürücüdür.

Tüm bu hususlar bir arada ele alınıp değerlendirildiği takdirde, rahip ve Gayrimüslim cinayetlerinin "münferit", " bireysel" ve rastlantısal olaylar olmadığı kanaati kuvvetlenmektedir.

Rahip cinayetleri hangi saikten kaynaklanıyor?

Hristiyan din adamlarına yönelik benzer saldırıların birbirini izlemesi, sırf Türkiye çapında ses getirecek bir eylem yaparak meşhur olmak için Hristiyan din adamlarını yok edilecek hedefler olarak seçmekten kaçınmayan sapıkların türediği çok tehlikeli bir taassup ve bağnazlık ortamının mevcudiyetine işaret etmiyor mu?

Bu ortamın gelişmesinde sosyo-ekonomik nedenlerin etkisi göz ardı edilemese de, temel etken bazı çevrelerin ileri sürdüğü gibi Türkiye'de güçlenen dinci yapılanma ile buna koşut olarak azan dini fanatizm midir?

Bu bağlamda, Diyanet İşleri Başkanı Sayın Ali Bardakoğlu'nun, Malatya katliamını kınamak amacıyla yapmış olduğu son derece isabetli açıklaması ibret vericidir. Sayın Bardakoğlu'nun ifadeleri özetle şöyle:

" Batı'da gittiğim her ülkede Türkiye'deki 'ötekine saygıyı' ve inanç özgürlüğünü anlatırken, muhataplarım bana rahip cinayetlerini anımsatarak 'siz öyle diyorsunuz ama Türkiye'de rahipler öldürülüyor' dediler. Şimdi de Dink ve Malatya'daki cinayetleri zihinlerinde canlandıracaklar... Bu kötü örnekleri basit polisiye vakası gibi algılamamız ve dünyaya izah etmemiz mümkün değildir. Kurbanın dini, ırkı, dili ne olursa olsun cinayet en büyük günahıdır. Bu olay Türkiye'nin imajını gölgeleyecektir. Misyonerlikle ilgili kaygılar olabilir. Ama hiçbir zaman o kaygılar İncil satan yayınevine saldırıyı geçerli kılmaz. Yabancı düşmanlığını Avrupa'da kınıyorsak ülkemizde de kınamalıyız. Türkiye sevdası demek yabancılara ve onların inançlarına da sahip çıkmaktır, boğazlamak değil. Saldırının İncil'in basılıp satıldığı yere yapılmış olması bu eylemin arkasında çok büyük oyun olduğunu gösteriyor. Bu olayın polisiye yönünü, arkasında hangi örgütün olduğunu ve nelerin hedeflendiğini bilmiyorum ama, bu eylemle Türkiye'ye zarar

verilmek istendiği açıktır. Bence bu yapılan, ne vatanseverlik, ne de din adına savunulamaz. Her ikisine de ihanettir."

Bu ifadeler, uyarıcılığı yanında haklı bir öfke ve tepkiyi de içeriyor. Çünkü son zamanlarda karşılaştığımız vahşet tabloları, ne tarihimizi, ne inancımızı, ne de kültürümüzü yansıtıyor.

Ulusal çıkarlarımız zarar görüyor

Hristiyan din adamlarına ve Gayrimüslimlere karşı vahşet olaylarının devam etmesi, Türkiye'nin dünyadaki imajını bulandırma ve ulusal çıkarlarımıza da ağır zarar verme potansiyeline sahiptir.

Nitekim, Türkiye'deki bazı Hristiyan mezheplerinin temsilcilerinin "Hristiyanlara yönelik cinayet ve eylemler nedeniyle cemaatlerinin korku içinde yaşadıklarını" belirtmiş olmaları, Hollanda Protestan Kilisesi ile Dünya Kiliseler Birliği'nin Türkiye'yi Birleşmiş Milletlere şikâyet etmesine ve bunun bir sonucu olarak Birleşmiş Milletler Din Özgürlükleri Raportörü'nün ülkemizi takibe almak lüzumunu hissetmesine yol açmıştır.

Bu ülkenin vatandaşları olarak bizler, hiçbir şekilde, insanları kökeniyle, diniyle, mezhebiyle değerlendiren bir kültürün parçası değiliz. Hepimiz, "72 millet birdir" diyen, herkesin kimliğine, dinine, inancına saygı göstermeyi kabul eden büyük bir tarih geleneğinin içinden geliyoruz. Bu bakımdan önerdiğimiz şekilde bir TBMM araştırmasının yapılarak bu vahşet olaylarını önleyecek önlemlerin alınmasını, bizlere bu kültürel geleneği kazandıran, hoşgörüyü ve "yaradılanı yaradandan ötürü sevmeyi" öğreten Hacı Bektaş Veli ve Mevlana Celalettin Rumi'ye de borçluyuz.

Bu hususları dikkate alarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin, ahlaki, vicdani ve siyasi yönleri olan bu sorunun üzerine kararlılık ve cesaretle gitmesinin ve karanlık olayların üstündeki perdenin kaldırarak bu suçların tekerrürünün önlenmesine yardımcı olmasının, Türkiye'nin herkesinin kimliğine, dinine ve mezhebine saygıyı öngören büyük tarih geleneği ve kültürü açısından bir vecibe olduğunu ve ülkemiz çıkarları açısından da kritik bir önem taşıdığı takdir edilecektir.

